

Anul 64

Seria II-a

Nr. 686

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A AŞEZAMINTELOR CULTURALE

Miercuri

15 februarie 1961

8 pagini

15 bani

*U. R. S. S. a deschis
primul traseu interplanetar*

Lansarea cu succes a unei rachete cosmice în direcția planetei Venus

● De pe un satelit greu al Pământului, o rachetă cosmică dirijată a plasat o stație interplanetară automată în direcția planetei Venus ● Stațiunea va ajunge în regiunea planetei Venus în cea de-a doua jumătate a lunii mai

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: În conformitate cu programul de cercetări a spațiului cosmic, la 12 februarie 1961, în Uniunea Sovietică a fost plasat pe orbită cu ajutorul unei rachete perfecționate cu mai multe trepte un satelit artificial greu al Pământului.

ÎN ACEEAȘI ZI, DE PE SATELIT S-A DESPRINS O RACHETA COSMICĂ DIRIJATĂ, CARE A PLASAT O STAȚIUNE INTERPLANETARĂ AUTOMATĂ PE O TRAIECTORIE ÎN DIRECȚIA PLANETEI VENUS.

Stațiunea interplanetară automată va ajunge în regiunea planetei Venus în cea de-a doua jumătate a lunii mai 1961. Această lansare a avut ca principale obiective verificarea metodelor de plasare a unui obiect cosmic pe un traseu interplanetar, verificarea legăturii prin radio la distanțe excepțional de mari și a dirijării unei stațiuni cosmice, precizarea amplitudinii sistemului solar și efectuarea unor cercetări fizice în Cosmos.

Aparatul instalat pe bordul stațiunii interplanetare funcționează normal. Stațiunea interplanetară automată cântărește 643,5 kg.

Emisiunile radio de pe stațiunea interplanetară automată se efectuează pe frecvența de 922,8 mgH, potrivit unor comenzi de pe Pământ.

Pe stațiunea interplanetară automată se află un fanion cu stema de stat a U.R.S.S.

Un centru special de măsurători efectuează observațiile asupra zborului stațiunii interplanetare automate.

Potrivit datelor obținute, **STAȚIUNEA INTERPLANETARĂ AUTOMATĂ SE DEPLASEAZĂ PE O ORBITĂ APROPIATĂ DE CEA STABILITĂ PRIN CALCUL.**

La 12 februarie 1961, la ora 12,00 — ora Moscovei, stațiunea se afla la o distanță de 126.300 km. de suprafața Pământului, deasupra unui punct de pe suprafața Pământului cu coordonatele geografice de 86 grade, 40 minute longitudine estică și 6 grade 04 minute latitudine nordică.

LANSAREA CU SUCCES A RACHETEI COSMICE ÎN DIRECȚIA PLANETEI VENUS INAUGUREAZA PRIMUL TRASEU INTERPLANETAR SPRE PLANETELE SISTEMULUI SOLAR.

Stația interplanetară automată își continuă zborul pe traseul stabilit. La 13 februarie 1961, în jurul orei 12, stația se afla la o distanță de 488.900 km. de Pământ, deasupra punctului de pe suprafața Pământului cu coordonatele geografice 0 grade 53 minute latitudine nordică și 88 grade 2 minute longitudine estică. Stația se afla pe bolta cerească între constelațiile Balenei și Peștilor, în centrul triunghiului alcătuit de stelele Beta din constelația Berbecului, Alfa din constelația Pegasului și Beta din constelația Balenei.

MĂSURĂTORILE EFECTUATE ASUPRA TRAIECTORIEI AU ARĂTAT CA SATELITUL ARTIFICIAL GREU A FOST PLASAT CU O MARE PRECIZIE PE ORBITA ÎN JURUL PĂMÎNTULUI, STABILITĂ PRIN CALCULE. Racheta cosmică, care s-a desprins de pe satelit, a asigurat plasarea cu precizie a stației interplanetare automate pe o traiectorie în direcția planetei Venus.

Viteza de zbor a stației automate la începutul plasării pe traiectoria în direcția planetei Venus a fost mai mare decât cea de-a doua viteză cosmică. Mai departe, în cursul înaintării sale, sub influența gravitației terestre, viteza stației interplanetare va scădea treptat. La 13 februarie ora 12 viteza cu care stația se îndepărta de Pământ era de 4050 metri pe secundă. Peste câteva zile stația interplanetară automată va ieși din așa-numita sferă a gravitației terestre și va avea o viteză de ceva mai puțin de 4 km. pe secundă.

Spre Venus

Pornit-ai spre ținuturi planetare
Și calea ta de cîntec e-nsoțită
Că Omul Nou prin muncă neclintită
Și-a dovedit puterea creatoare.

Victoria-i va fi mărul slăvită
De-a noastră omenire muncitoare —
Ea n-are-n gînd dezastre nucleare
Ci pacea, într-o lume fericită.

Științei geniu, simbol tinereții
Și sol al năzuințelor curate,
Ne ești luceafăr nou al dimineții —

Spre Venus căi deschizi înaripate
Temeiuri mai înalte dînd vieții
Și omului minunile visate.

GEORGE DEMETRU PAN

CUCERITORII COSMOSULUI

Bronz de sculptorul sovietic M. P. Ovsiankin

LA CASA alegătorului

nice și profesionale. Mulți sint ostăzi medici, ingineri, profesori, tehnicieni în diferite domenii de activitate... Pe vremea regimului burghez-moșieresc, în 50 de ani nu s-au ridicat decât 5 intelectuali, dintre care patru fii de negustori și numai unul de țărân.

Gospodăria colectivă, înființată în urmă cu peste zece ani, le-a dat oamenilor cutezanță, conștiința puterii. Nu le-a fâgăduit nimeni nimic. Partidul le-a arătat numai călele cea mai bună și mai scurtă către belșug. Au pornit pe această cale, la început mai puțin, iar în 1958 toată suflarea din comună. La aproape 2.000.000 lei se ridică fondul de bază al colectivei, iar veniturile pe anul trecut au atins 1.800.000 lei. Anul trecut, pe aproape 30 hectare de pământ, s-au obținut peste 3.000 kg. grâu la hectar. În comună s-au construit în ultimii ani un cămin cultural, o grădiniță de copii, s-au construit și poduri și s-au refăcut trei fântini. Școala, devenită prea strimtă, s-a prelungit. S-au redat agriculturii peste 50 de hectare de pământ. Cele peste 100 case noi și zecile de aparate de radio, mobila nouă,

sint tot atitea dovezi ale bunăstării celor din Coțofenii din Față.

Întâlnire cu tinerii alegători

Sint 18 la număr. Toți colectiviști și votează pentru prima oară. Și-au dat întâlnire la casa alegătorului pentru a afla cum vor vota la 5 martie. S-au întâlnit aici cu alegătorii mai virstnici și cu tovarășul lor de muncă și de organizație U.T.M., Didel Corici, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 19 Almăj, pentru Marea Adunare Națională. Il privesc cu mindrie. Nu are nici joben, nici redingotă cum aflaseră că veneau pe vremuri candidații partidelor burgheze. A venit de la muncă, singura lui carte de vizită fiind hărnicia, cinstea și modestia. În privința hărniciei lucrurile sint bine cunoscute. 3.000 kg. grâu la hectar a scos brigada lui de pe o tarla. Modestia și cinstea le-a dovedit din plin atât ca brigadier cât și în viața personală.

S-a întâmplat în vara anului trecut un fapt, despre care încă se mai vorbește. Culturile fâgăduiau o recoltă minunată. Iată

insă ca într-o dimineață cineva a adus vestea că Jiul, umflat în urma ploilor, e gata să dea peste maluri, să măture totul în calea lui. În asemenea împrejurări e lucru mare să-ți păstrezi calmul, să iei măsuri rapide și corespunzătoare. Organizația de partid a acționat prompt. „Trebuie tras în grabă un dig pentru apărarea recoltei”, a sunat scurt hotărârea. Lupta împotriva furiei apelor a durat două zile și două nopți, fără întrerupere. Jiul a fost biruit, recolta salvată. În această înclăștare cu furia apelor, oamenii au descoperit la tinărul brigadier Didel Corici și alte trăsături și atribute: curajul, dirigența, spiritul de inițiativă și dragostea față de avutul obșteșc. Tot timpul s-a aflat acolo unde a fost mai mare viltăoarea... „Săcot că este o mindrie pentru organizația de tineret, pentru întreaga noastră gospodărie colectivă, că a crescut un astfel de om”, a spus colectivistul Constantin Zidaru.

La întâlnire, candidatul Didel Corici n-a pomenit nimic din toate aceste fapte ale sale. A spus însă în cuvinte simple că uniți, oamenii sint prea puternici și prea înarmați de către partid cu știința despre legile naturii și progresului, ca să fie învinși așa, cu una cu două, de către natură. Mărturie stau faptele petrecute în ultimii ani, în țară, în regiune și în comuna lor, fapte care le întâlnești la tot pasul.

CL. MUNTEANU

Totul te imbie să zăbovești cât mai mult. Expoziția de artă populară îți atrage atenția și nu se poate să nu admiri frumusețea obiectelor expuse. Grupul de alegători se oprește și cercetează îndelung frumoasele costume naționale, le pipăie și se minunează de parcă n-ar fi vorba de portul local. Privirile se îndreaptă apoi asupra fotografiilor și desenelor care ocupă un perete întreg al casei alegătorului.

Cuvinte despre bunăstare

Alegătorii ascultă și se privesc din cînd în cînd cu vădită mindrie. „...Începînd cu anul 1950, toți absolvenții școlii au luat drumul școlilor medii, teh-

PREȘEDINTELE COLECTIVEI

Interesante sint legile nescrise, în virtutea cărora o stradă dobîndește un nume. La țară, în general, străzile n-au nume. Numai străzilor celor noi, oamenii le spun într-un fel. Strada colectiviștilor, strada nouă sau altcum. În comuna Plopu, unei străzi cu case noi și frumoase oamenii îi spun „Orășanu”. Pe vremea cînd președinte al sfatului era Gheorghe Orășanu se parcelaseră locurile și s-au dat locuitorilor să-și ridice pe ele case. Zidurile se rostiau cu temelii, iar Orășanu trecea de la o construcție la alta să-i întrebte pe viitorii proprietari dacă nu cumva întîmpină greutăți în procurarea materialelor. Și nu uita să adauge mereu: „Și vezi, nea Ghiță, ori nea Neculai, cum a fost vorba: în fața casei să sădești un plop”. Cînd strada cu 40 de vetre a fost gata, oamenii au început s-o pomenească cu numele „Orășanu” și așa a rămas pînă în ziua de astăzi.

A fost o vreme, prin anii 1956-1957, cînd gospodăria agricolă colectivă din comună trecea prin greutăți. Colectiviștii s-au dumirit că lucrurile ar putea fi îndreptate dacă ar alege ca președinte un om destoinic. Dintre toți, cel mai bun li se părea președintele sfatului popular. Prin străduința sa, cu sprijinul cetățenilor, comuna a fost mult înfrumusețată: s-au pietruit ulițele, s-au plantat pomi pe marginea șoselei, s-a construit o școală. În

anul 1956 președintele sfatului a devenit membru de partid, dovadă că partidul prețuia calitățile sale, atașamentul lui pentru cauza clasei muncitoare, talentul său gospodăresc. Și atunci pe el l-au ales președinte de colectivă. Era în continuare „tovarășul președinte”, dar ce de probleme noi s-au ivit!

Căuta cu înfrigurare cheia cu ajutorul căreia să poată pătrunde cauza greutăților prin care trecea colectivă. Comuniștii l-au ajutat să vadă că lucrul cel mai important este restabilirea disciplinei. Pentru aceasta, consiliul de conducere al G.A.C. a împărțit terenul pe brațe de muncă efectivă și s-a introdus carnetul de membru colectiv precum și retribuția suplimentară după producția obținută. Trebuia de asemenea să se dezvolte sectorul zootehnic. Nu i-a fost ușor, președintelui, dar cînd în viața lui a apărut carnetul de notițe cu scoarțe roșii, lucrurile s-au putut mai bine limpezi. Carnetul cuprindea învățămintele perioadei petrecute de președinte la un colhoz din Uniunea Sovietică.

Despre vrednicia de gospodar a președintelui glăsuiește și sediul nou, pe frontispiciul căruia scrie: G. A. C. „Drum Nou”, comuna Plopu, regiunea Galați. Oamenii au pornit pe drumul cel nou, avînd ea sediu două cămăruțe închiriate. Astăzi, cînd gospodăria este trimilionară,

cînd ea cuprinde toți oamenii din comună, casa colectivei are o înfățișare mindră, cu încăperi pentru președinte, pentru ingineri, pentru contabil, un cabinet tehnic de toată frumusețea, un colț roșu cu o încăpătoare sală de spectacole și aparat de cinema, cu bibliotecă și televizor.

Cu anii, colectiviștii din Plopu au observat la președintele lor și alte calități decît cele gospodărești. L-au văzut un om căruia îi place să se cultive pe sine și să ajute munca culturală din comună. Cînd unii oameni mai în vîrstă au vrut să se retragă din echipa de teatru, i-a convins să nu facă acest gest. Au venit cu treburi ciobanii la sediu și i-a auzit ce frumos cîntă din fluier. Pe loc a propus alcătuirea unei echipe de fluierași, care să participe la cel de al VI-lea concurs al echipeilor artistice amatoare. L-au văzut apropiat de oameni, gata să-i ajute la nevoie. Pe Marin Moldovanu el l-a sfătuit și l-a ajutat să-și ducă copiii bolnavi la București, familia lui D. Gheorghe el a salvat-o de la destrămare, cîntîndu-l aspru cînd a băgat de seamă că omul vrea să-și părăsească soția cu doi copii. L-au văzut străduindu-se pentru bunul mers al tinerilor obștești, cum a fost electricizarea comunei, pietruirea de noi străzi și altele.

Pentru toate aceste fapte și pentru altele, care nu au putut încăpea în cuprinsul unui articol scurt, Gheorghe Orășanu a fost propus candidat pentru a 4-a oară. Cetățenii alegători din circumscripția electorală nr. 5 s-au angajat să-l ajute și de acum înainte pe președintele lor, pe candidatul lor, pentru ca viața lor să fie din ce în ce mai îmbelșugată, mai bună.

E. ABRAHAM

A apărut un nou supliment al revistei „Îndrumătorul cultural”. El cuprinde numeroase materiale necesare formațiilor artistice de la orașe și sate pentru pregătirea spectacolelor în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și sfaturile populare

La centrul de afișaj nr. 12 din Otopeni, regiunea București, colectivistul Gheorghe P. Marin și studenta Alexandra Stanciu, verifică dacă au fost înscrși în listele de alegători.

Candidatului nostru

Sub brațul tău materia palpită
Și se-nmlădie-n forme tot mai vii,
Construcții sui în zarea limpeziță
Și visul nostru-l pui în temelii.

Muncești în rînd cu noi — și împreună
Azi înflorim al patriei veșmint
Căci mintea ta se-nalță spre Comună
Ca un bulub cu aripile-n vînt.

Aștemi temelii de muncă și de pace
Și-ți vom aduce votul cu-acest gînd:
Măreau mai multe flori se vor desface
Obrajii țării: mele-mbujorînd.

CRÎȘAN CONSTANTINESCU

VOTEZ PENTRU VIAȚA NOUĂ

Am apucat din plin „binefacerile” de pe vremea cînd la cirna țării erau exploatarea. Consătenii mai virstnici își amintesc cîți ani de zile am slugărit la alde Iordan Stroescu și la alți chibauri de prin partea locului. De astfel sint atîția care au simțit pe propria lor piele jecmăneala nemiloasă și traiul de mizerie din timpul regimului burghez-moșieresc.

Adevărata mea tinerete a început după 23 August 1944. O dată cu înființarea gospodăriei noastre, colective „Drum Nou”, după exemplul comuniștilor din colectivă, am urmat cursurile agrozootehnice. Trep-tat, m-am specializat în creșterea și îngrijirea porcilor. Și astfel, eu care eram altădată, după cum se zicea, printre cei din „talpa satului”, am ajuns ca numai în cîțiva ani să-mi fac o casă adevărată, prima casă omenescă în care am locuit în viața mea, și nu numai eu locuiesc acum în casa nouă. Dinu Bratu, Gh. Coclea, Tudor Stoica, Ion Neagu, Stan Tudor sint numai cîțiva din vecinii mei care au case noi. Dacă ar fi să-i însir pe toți care pe locurile fostelor cocioabe și-au ridicat mindrețe de case, și-au cumpărat mobilă sau aparate de radio, nu mi-ar ajunge toată foaia.

Copiii noștri au astăzi o altfel de viață decît cea pe care o duceam noi la vîrstă lor. Ai mei lucrează, unul la Hunedoara, unul la Brașov, iar mezinul învață în noua școală elementară care s-a ridicat de curînd aici în Gălbinași.

În anul 1960 valoarea zilei-muncă în colectivă a fost de 35 lei. Pentru cele 510 zile-muncă am primit bani și produse în valoare de circa 18.000 lei. Acum am de gînd să-mi cumpăr mobilă nouă.

Cînd se strîng toți copiii acasă, de multe ori le povestim, eu sau bărbatu-meu, despre viața noastră din trecut, fiindcă pentru ei pare ceva obișnuit ca noi, oameni simpli, să construim o casă nouă, să ne alegem mobila care ne place sau să ne facem orice alte planuri de viitor. Și tocmai pentru că acest lucru a devenit ceva obișnuit la noi în Gălbinași, ca și în toată țara, voi merge și eu alături de întreaga comună, în dimineața zilei de 5 martie, să-mi dau votul candidaților F.D.P. Va fi un vot dat unor colectiviști de-ai noștri ca Tudor Stoica sau Radu Dumitru, care au avut o viață în multe privințe asemănătoare cu a mea, și nu ca pe vremuri unor politicieni de profesie pe care nu-i vedeai nimeni niciodată și care nu făceau altceva decît să ne împileze și mai rău. Va fi un vot pentru viața nouă pe care o duc de cînd sint colectivistă. Un vot pentru înflorirea și mai departe a țării, pentru viitorul nostru de aur.

ELENA CRISTEA
colectivistă,
comuna Gălbinași,
raionul Buzău

BILANȚUL UNUI AN DE MUNCĂ RODNICĂ

Ziarele au publicat, zilele trecute, Comunicatul Direcției Centrale de Statistică asupra îndeplinirii Planului de Stat al Republicii Populare Române pe anul 1960. Oamenii muncii din patria noastră, care întâmpină cu un deosebit entuziasm apropietele alegeri de la 5 martie, au luat cunoștință cu profundă satisfacție și îndreptățită mândrie de importante realizări dobândite în primul an al planului economic de șase ani.

Comunicatul Direcției Centrale de Statistică cuprinde o sumedenie de date și cifre care, înmănușiate, redau imaginea grandioasă a dezvoltării necontenite a economiei noastre naționale, a creșterii neîncetate a nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră. Succesele dobândite de poporul nostru muncitor în cursul anului 1960 confirmă încă odată trănicia economiei noastre socialiste, constituie dovezi grăitoare ale activității creatoare pe care o desfășoară oamenii muncii, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, pentru desăvârșirea construcției socialiste în patria noastră.

În anul 1960 volumul producției globale a întregii industrii a crescut cu 16,9 la sută față de anul trecut, realizându-se astfel o creștere superioară ritmului mediu anual de circa 13 la sută prevăzută în planul de șase ani. Acestor importante realizări oglindește cu prisosință entuziasmul și hotărârea cu care oamenii muncii din țara noastră au trecut la traducerea în viață a mărețelor obiective și sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Cifrele din Comunicat înfățișează în mod grăitor ritmul vertiginos de creștere a producției industriale, depășirea planului la o serie de produse de bază. În obținerea acestor succese un rol de seamă l-a avut creșterea nivelului tehnic al producției. În anul 1960, pe harta țării noastre au apărut noi obiective industriale cum sînt: o baterie de cocs, un cuptor Martin de 400 tone și o secție de dolomită la Combinatul Siderurgic Hunedoara, o fabrică de țevi sudate la București, Uzinele de produse sodice Govora și Borzești, o fabrică de amoniac la Combinatul Chimic nr. 1 Făgăraș și altele. De asemenea, la dobîndirea acestor realizări au contribuit din plin și măsurile luate pentru îmbunătățirea în continuare a gradului de folosire a capacităților de producție existente, pentru sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Importante realizări s-au obținut în primul an al șesenalului și în ceea ce privește dezvoltarea și consolidarea sectorului socialist al agriculturii, în lărgirea bazei tehnico-materiale, în creșterea producției agricole, vegetale și animale. La

sfinșitul anului 1960, sectorul socialist cuprindea 81,6 la sută din suprafața agricolă și 83,7 la sută din suprafața arabilă a țării. În cursul anului trecut, agricultura a fost înzestrată cu 11.500 tractoare, 13.000 pluguri pentru tractor, 14.500 semănători mecanice, 5.480 combine, precum și cu alte mașini și utilaje agricole. Deși în unele regiuni ale țării, condițiile climatice nu au fost favorabile, totuși producția totală a fost la cereale boabe de 9,8 milioane tone, la sfecla de zahăr de 3,4 milioane tone, iar la floarea-soarelui de 522 mii tone. Trebuie subliniat faptul că cea mai mare parte a producției agricole vegetale a anului 1960 s-a obținut în sectorul socialist. Astfel, aportul sectorului socialist la formarea fondului centralizat de stat a atins 92 la sută la grâu-secară, 91 la sută la porumb, 92 la sută la floarea-soarelui, 98 la sută la sfecla de zahăr. Comunicatul Direcției Centrale de Statistică consemnează importante realizări care constituie o dovadă grăitoare a superiorității agriculturii socialiste. De exemplu, în comunicat se arată că producțiile medii ale gospodăriilor agricole colective au fost, în anul 1960, mai mari cu aproape 60 la sută la grâu și porumb față de cele din gospodăriile individuale și cu 32 la sută și respectiv 36 la sută față de cele din întovărășirile agricole.

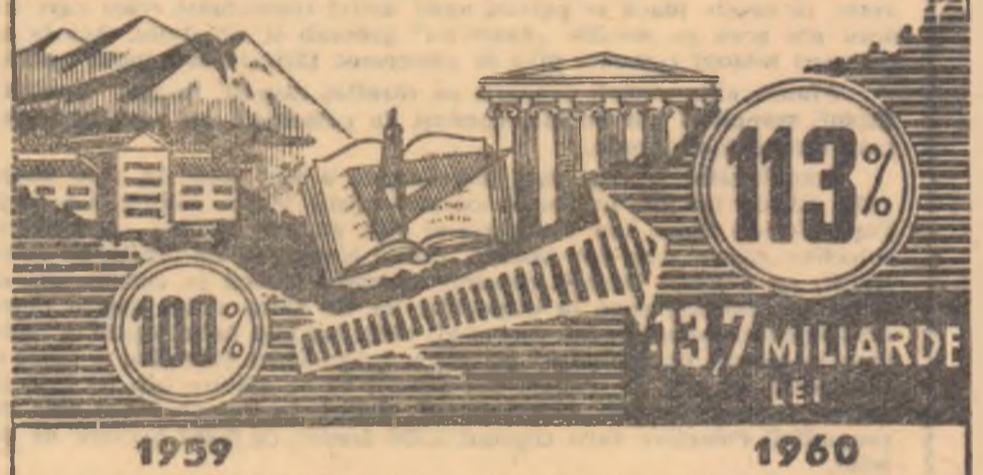
Datorită succesele dobîndite în dezvoltarea economiei naționale, în sporirea venitului național, partidul și guvernul au luat, în cursul anului 1960, noi și importante măsuri în scopul îmbunătățirii continue a condițiilor de viață ale celor ce muncesc. Astfel în anul 1960, salariul real a crescut cu 11 la sută în comparație cu anul trecut și cu circa 18 la sută față de 1958, iar numărul salariatilor din economia națională a sporit și el cu peste 180.000 față de anul precedent. Grijă partidului și guvernului pentru creșterea nivelului de viață al oamenilor muncii se concretizează și prin cheltuielile crescînde ale statului pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit, aprovizionării populației, pentru învățămînt, cultură, sănătate și prevederi sociale, asigurări sociale, alocații de stat pentru copii etc. În anul 1960 numai din fondurile statului s-au construit 28.000 apartamente. Suma cheltuită în anul trecut pentru acțiuni social-culturale se ridică la 13,7 miliarde lei, cu 13 la sută mai mult decît în 1959.

Succesele deosebit de importante obținute în primul an al șesenalului sînt rod al politicii înțelepte a partidului nostru, al însuflețirii, activității creatoare și hotărîrii ferme a oamenilor muncii din țara noastră de a lupta pentru continua dezvoltare a economiei noastre naționale, pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

INVESTITIILE ÎN SECTORUL SOCIALIST AL ECONOMIEI NAȚIONALE

CHELTUIELI PENTRU ACȚIUNI SOCIAL-CULTURALE

Conferința pe țară a Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii

Vineri, 10 februarie, în sala Ateneului R. P. R., au început lucrările Conferinței pe țară a Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii.

Prezentînd darea de seamă, prof. univ. Constantin Dinculescu, rectorul Institutului Politehnic din București, a arătat că actuala Conferință are toc în condițiile cînd oamenii muncii din țara noastră desfășoară o muncă entuziastă pentru înfăptuirea mărețului program adoptat de cel de al treilea Congres al P.M.R. pentru desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră. Știința, artele, cultura slujesc astăzi interesele poporului. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, S.R.S.C. își aduce contribuția la răspîndirea în mase a ideilor marxism-leninismului, la popularizarea realizărilor regimului democrat-popular, participă la răspîndirea cunoștințelor economice, tehnice și agrozootehnice, contribuind astfel la formarea conștiinței socialiste, la combaterea superstițiilor, prejudecăților și misticismului.

În continuare, darea de seamă a arătat că în ultimii ani s-a acordat o atenție sporită propagării cunoștințelor științifice la sate. Au fost elaborate numeroase materiale și întreprinse unele acțiuni interesante. În anul 1960 au fost expuse conferințe pe teme ca: „Fondul de bază și rolul său în consolidarea g.a.c.”, „Metode de sporire rapidă a efectivului de animale în g.a.s. și g.a.c.” și multe altele, iar în colecția S.R.S.C. au apărut broșuri printre care „Porumbul siloz”, „Cunoștințe

folositoare despre floarea soarelui”, „Productivitatea muncii în g.a.c. și căile sporirii ei”.

După încheierea discuțiilor pe marginea dării de seamă, delegații au aprobat în unanimitate darea de seamă a Consiliului de Conducere al S.R.S.C. Au fost aprobate, de asemenea, în unanimitate, modificările la statutul S.R.S.C.

Apoi Conferința a ales noul Consiliu de Conducere al S.R.S.C. și Comisia de revizie. Participanții au adoptat în unanimitate rezoluția Conferinței pe țară a S.R.S.C.

Participanții la Conferință au aprobat în unanimitate scrisoarea adresată de Conferința pe țară a S.R.S.C. Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, Consiliului de Miniștri al R. P. Române, tovarășului Chivu Stoica.

Noi, participanții la conferința pe țară a Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii, se spune în scrisoare, ne exprimăm recunoștința fierbinte față de Partidul Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române pentru condițiile deosebit de favorabile create în anii puterii populare înfloririi științei și culturii, răspîndirii cunoștințelor științifice și culturale în masele largi ale celor ce muncesc, pentru îndrumarea permanentă a activității pe care o desfășoară Societatea noastră.

Conștiință de răspundere ce ne revine în îndeplinirea hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al partidului, ne angajăm să intensificăm și să îmbunătățim

munca de popularizare a cunoștințelor politice, științifice și culturale, s-o facem să răspundă într-o măsură tot mai mare cerințelor și exigențelor crescînde ale oamenilor muncii.

În scrisoare se arată că S.R.S.C. va milita pentru ridicarea continuă și îmbogățirea conținutului de idei al activității sale, va spori contribuția ei la popularizarea pe scară tot mai largă a ideilor marxism-leninismului, a politicii partidului, a remarcabilelor realizări ale regimului democrat-popular, la cunoașterea bogățiilor și frumusețelor minunatei noastre patrii, a tradițiilor înaintate și trecutului glorios de luptă al poporului nostru, va cultiva înălțătoarele sentimente ale patriotismului și internaționalismului socialist.

În continuare se arată că S.R.S.C. va pune în centrul preocupărilor sale legătura strînsă cu viața, cu cerințele actuale ale luptei pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de cel de-al III-lea Congres al partidului, intensificînd răspîndirea cunoștințelor economice, tehnice și agrozootehnice.

Conferința a ales ca președinte de onoare al S.R.S.C. pe acad. Traian Săvulescu. În prima sa ședință, Consiliul de Conducere al S.R.S.C. și-a ales prezidiul. Președinte al Prezidiului Consiliului de Conducere al S.R.S.C. a fost ales acad. S. Nicolau, iar vicepreședinți Demostene Botez, Constantin Dinculescu, Mihail Ghelmegeanu, Ion Moraru, Eugen Rădulescu, Valter Roman.

Uzina mea

Uzina mea-l ca urbele moderne
Cu parcuri înflorite și alei
Și peste stupii hatelor se cerne
Polenul auritelor scînteii.

Lumini albastre cînd se-aprind
În hale
Pășesc ca într-un codru mineral
Și tablele par frunze și petale
Mașinile, vii trunchiuri de metal.

Pe Dimbovița zorii cînd roșesc
Geneza-ncepe-aici la un semnal,
Amețitoare ritmurile cresc
Și-adînc vibrează codrul de metal —

Căci oamenii cu sufletul-l dezgheată
Și forța toată-n sevă se preface,
Metalele iau formă și prind viață
Și floarea dură-ncepe-a se desface.

Eu oamenii de-aici l-am îndrăgit
Și m-am visat alături de ei,
De-aceea lîngă dinșii am venit
Ca ucenic la dalta și condei.

Și mîndru sînt cînd văd din mina
mea
Cum zilnic ies în cîrduri la plimbare,
Ca tinerii pe-alee la șosea,
Combinele-nsoțite de tractoare.

FLORIAN SAIOC

Clădirea căminului cultural având o sală cu o capacitate de 1.200 locuri, construită prin contribuție voluntară.

FILE DE CRONICĂ DIN POIANA MARE

Polana Mare face parte din raionul Calafat și așa după cum arată și denumirea, este cea mai mare comună din această parte a Oltenei. Aici, ca și în nenumărate așezări de pe întinsul țării, în timpul odiosului regim burghezo-moșieresc, o mină de moșieri și bogățani stăpâneau întinse moșii, pământul cel mai bun, în timp ce sute de familii ce lucrau pe întinsele ogoare ale stăpînitorilor, nu izbuteau să-și asigure nici plinea zilnică.

Lux, desiriu în casele generalilor Magoreanu și Grigoriu, cu întreaga lor șleahță de rubedenii și nepoți, viață de huzur în casele cămătarilor Ion Pasculea, Eracle Iovănel și Enucă, viață de cruntă mizerie, în casele (dacă se puteau numi astfel cocioabele) celor care trudeau din greu pe moșiile „domnilor” generali și ale altora. Acesta era pe scurt tabloul comunei până la eliberarea țării de sub jugul fascist.

Atunci, abia atunci, poenarii au răsuflat ușurați. În anii următori, țărani muncitori din Poiana, conduși de comuniști, au realizat lucruri care merită toată lauda.

Pragul către o viață mai îmbelșugată a fost pășit în vara anului 1950. 83 de familii, în frunte cu comuniștii Marin Naidin, Gheorghe Pașă, Traian Duca, Ion Berceanu și alții au pus temelii gospodăriei colective căreia i-au dat numele „Viață Nouă”. 83 de familii de colectivști, au dovedit întregii comune foloasele muncii în comun cu mijloace mecanizate, puse la dispoziția lor de către statul nostru democrat-popular. Recoltele tot mai mari, viața tot mai îmbelșugată a celor care au pornit cu încredere pe calea gospodăriei colective a făcut ca în fiecare an zeci și zeci de noi familii să se alăture lor. În 1958 întreaga comună a fost colectivizată. Astăzi, în Poiana Mare sînt trei gospodării colective care cuprind 3.200 familii cu 8.284 hectare de pământ.

Despre viața poenarilor de azi vorbesc faptele, și ele sînt deosebit de grăitoare.

Cultura bun al tuturor

La aproape 1.000 se ridică în timpul regimului burghezo-moșieresc numărul neștiutorilor de carte în Poiana Mare. În comună nu existau școli de

poienarii, în frunte cu deputații în sfatul popular, au lucrat cu dragoste și însuflețire. Pentru construcția acestor școli statul nostru democrat-popu-

Colectivistul Petre Niculescu își pregătește o expunere despre viața în colectivă.

7 ani, nici cămin cultural, nici bibliotecă. Din toată comuna, care numără câteva mii de suflete, doar 30—40 de copii urmau școli medii pe la Calafat și Craiova. Copiii, bineînțeles, nu erau ai „sărăcanilor”, ci ai celor avuți.

Astăzi, în Poiana Mare desfășoară o rodnică activitate căminul cultural, a cărui sală are o capacitate de 1.200 locuri și despre care oamenii spun cu mîndrie: „E construit cu propriile noastre mîini”. În comună funcționează nu mai puțin de șase biblioteci. Analfabetismul a rămas de domeniul trecutului. Au luat ființă două școli de 7 ani, iar în toamna trecută și o școală medie, la construcția căreia

lar a alocat o sumă de 360.000 lei. Mai trebuie adăugat că astăzi școlile din Poiana sînt încadrate cu 48 de profesori și învățători.

Din comuna aceasta, care avea în trecut aproape 1.000 neștiutori de carte, s-au ridicat în ultimii ani 27 ingineri, 57 medici, 56 ofițeri și multe cadre didactice. 380 de fii ai colectivștilor urmează cursurile școlilor medii, iar 78 sînt studenți la diferite facultăți.

Comentariile sînt de prisos.

Pentru sănătatea oamenilor muncii

În trecut, cine se îmbolnăvea — și datorită muncii istovitoare și subali-

mentării, aceștia erau mulți, foarte mulți — trebuia să bată drum lung și anevoios pînă la Calafat sau Craiova. În Poiana Mare nu exista nici dispensar, nici casă de naștere. Un singur medic revenea pe atunci în țara noastră la peste 13.000 de suflete.

Astăzi în comună, expresie a grijii partidului și statului nostru pentru sănătatea oamenilor muncii, există trei dispensare, un sanatoriu cu 800 de locuri, o casă de naștere și o farmacie comunală. 14 cadre sanitare, între care patru medici acordă oamenilor o asistență medicală exemplară. Medicii și personalul sanitar fac vizite periodice la domiciliul colectivștilor, îi consultă și veghează la sănătatea lor. Copiii primesc medicamente gratuit.

Pământul rodește mai mult

La Poiana Mare, ca și în împrejurimi, cu toată strădania lor, oamenii nu puteau smulge pământului mai mult de 700—800 kg. de grâu la hectar. La porumb nu s-a pomenit niciodată o recoltă mai mare de 1.800 kg.

Printr-o simplă comparație a producțiilor amintite cu cele obținute în acești ani de către colectivști avem cît se poate de clar demonstrată superioritatea muncii în gospodăria colectivă. Același pământ, din care altădată se scotea doar 7—800 kg. grâu, astăzi dă pînă la 2.000 și pe unele parcele destul de mari chiar 3.000 kg. la hectar. La porumb, producția medie realizată anul trecut a atins 3.200

Lenuța se opri la lumina becului din fața cooperativei ce arunca o pată gălbuie pe zăpadă, și-și mai privi o dată ceasul. „Patru și jumătate”.

„Voi ajunge cea dintîi. Negreșit...”.

Se și vedea în gînd înaintea tuturor. Toți se vor minuna: „Ia uități-vă ce mică e... și a venit cu noaptea-n cap!”.

„Da, mică...”.

Ajungînd cu gîndurile aici, ea se posomorî câteva clipe și își răsrîrîse buza de jos, așa cum făcea de cîte ori nu-i era ceva pe plac.

„Dacă aș fi mai înaltă, aș părea, desigur, și mai serioasă și nici tata nu mi-ar vorbi ca unei fetițe”.

La capătul uliței se zăreau lumini. Era școala. Ajunsă acolo, deschise poarta și aruncă o privire grăbită în curte. Nu se afla nimeni, absolut nimeni. Reușise! Ii fusese tot timpul frică să nu i-o ia cineva înainte, dar nu, nu era absolut nimeni.

Trase mult aer în piept și apoi începu să fluiera vesel. „Fluierii ca un băiețoi”, îi spunea mamică-sa. Dar dacă ar fi fost vorba să se ia după ce-i spunea mamică-sa, ar fi trebuit să stea tot timpul cu brațele încrucișate, lîngă sobă.

— Ai venit tare devreme!

Lenuța întoarse brusc capul, tresărînd. Cine vorbise?

Pe o bancă așezată în întuneric, desluși silueta unui om. Trecură cîteva secunde pînă să-și găsească cuvintele.

— M-ai speriat... Ești de aici?

— Sînt și nu sînt!

„Trebuie să fie unul dintre tractoriștii noi veniți iarna asta la S.M.T. Nu l-am mai văzut”, gîndi Lenuța.

kg. la hectar. Pe terenurile nisipoase de pe care nici oiaia nu prea avea ce să pască, s-au plantat vii și livezi. S-au introdus în cultură plante noi ca: sfeclă de zahăr, floarea soarelui, plante medicinale. Oamenii din Poiana Mare au învățat în gospodăria colectivă că stă în puțină lor să transforme pământul, socotit altădată sărac, în pământ fertil cu mari resurse de belșug.

Abia în colectivă a văzut cît prețuiesc brațele lui

Ștefan Ciocșir este unul din miile de colectivști din Poiana Mare. Viața lui din trecut era asemănătoare majorității oamenilor din comună. Cu ani în urmă, cînd își aduna bruma de recoltă de pe cele trei pogonașe, nu știa cum s-o drămuiască mai grijuliu, ca să i ajungă barem pînă în primăvară. Cînd bucatele se terminau, și asta se întimpla cam în plină iarnă, își lua cele cîteva unelte și pleca să lucreze pe la chiaburi. Pe doi din copiii lui i-a dat tot slugii bogățani. „Ce mai. Am trăit greu, greu de tot — povestește el cu năduf. — Mai bine să trecem la prezent”. Și deodată întors pe planul realității actuale, devine surizător.

Își deschide larg ușile celor patru încăperi ale casei construite de curînd. Te conduce la bucătărie, apoi pe la pătul și la magazia plină de bucate. Celor doi fii, pe care altădată i-a trimis să slugărească pe mîncare la bogățani, le-a cumpărat mobilă nouă, la fel, „ca să nu se supere”. Fata și-a măritat-o, iar lui Petrică i-a strîns tot materialul, ca să-i ridice o casă „pe cinste”. N-a avut niciodată vacă cu lapte; acum are. În iarna asta a tăiat un grăsun de vreo 200 kilograme și alți doi porci se află în coteț. Încheie apoi cu veniturile primite în toamnă pentru zilele lucrate. „Peste o jumătate de vagon de grâu

și poru și pe d și sînt

In să f

’Aspe selor t miri nu struite cruri c gospod

Într-u lar s-a țării co trebuie museții constru este el tregime case no de cons meșteș aspectu zătoare întreg supusă după c. femei, fapte. l rile. S- pe o pe kilomet Mii de făcut si să devi nu s-a niștii, i jarea g adevăra In c kilon Astăz vărăt c

Discuții despre util și fr

Omul se ridică și veni în băto un tînar înalt, cu trăsături copil

— Atunci — adăugă Lenuța — nit la...

— Păi, chiar așa... Dar unde

— Și cînd am intrat eu, erai

— Dar unde să fii?

Lenuța simți ciudă împotriva c

„Va să zică, n-am venit eu prima

cine l-a pus să vină așa devre coada ochiului la „lungan”.

Tăceau amîndoi. Nu se auze viatului în încălțuri.

Primul

Schiță de HORIA SA

El rupse răcerea cu vocea-i

— Ai venit singură?

— Dar cu cine să viu?

— Eu știu? Cu părinții...

— Da' de ce să viu cu părinți?

Tînarul se fistici pușin.

— V-am văzut așa tînară... aș

— Nu sînt chiar așa mică. L

de păsări a colectivei și sînt înt ral. Am 18 ani și două luni.

— Și două luni? Aha. Ei, înainte. Votați deci pentru prim mai bătrîn... cu trei săptămîni.

celelalte produse, lei. „Am de toate zile de ori fericit“,

comunei in zi mai asa

al ulițelor și caprești și să adde case noi, condar și alte lu- prețuiești rivna uitorilor comunei.

ile sfatului popu- lema infrumuse- na Mare poate și și in privința fru- orespunzător. S-a

cultural, comuna radioficată în inuit foarte multe

are cooperativa ecții cooperativa

ne gândim și la Scurta și cuprin-

amă a insuflăit inițiativa a fost

dunare obștească, umăr, bărbați și

nici au trecut la u aliniat gardu-

și șanțuri adinci ulițelor. (Pe 84 de

șanțurile săpate).

ă voluntară s-au

„Comuna noastră nodel“. Inițiativa

frunte cu comu- trecut la amena-

de flori. A fost o pentru frumos.

tanță de 15

aduri de flori.

re este cu ade-

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

C. MUREȘ

Infăptuiri în aceste zile

In cinstea alegerilor de la 5 martie oamenii muncii înscriu noi fapte pe răbojul realizărilor.

● Muncitorii, inginerii și tehnicienii de la laminorul de 800 mm. al C. S. Hunedoara, au depășit planul secției pe luna ianuarie cu 1.450 tone de laminate.

● 51 de tineri de la fabrica Partizanul din Sighet, regiunea Maramureș, vor vota la 5 martie pentru prima oară. Recunoștința lor fierbinte pentru viața minunată pe care o trăiesc, se traduce în entuziasmul cu care își îndeplinesc sarcinile de producție. Brigada de tineret nr. 11 din secția de legat drept, condusă de tinăra comunistă Iuliana Babeș, a reușit să deșeurile de la 3 la sută (admis) la 1 la sută.

● Locuitorii comunei Berechiu, raionul Ineu, regiunea Crișana, desfășoară în prezent acțiunea de întreținere și reparare a drumurilor. Zeci de cetățeni au făcut în cursul lunii ianuarie peste 100 zile-muncă cu căruțele la transportul a aproape 70 m.c. piatră.

● La școala de 7 ani nr. 4 din Mediaș s-a deschis un cinematograful pentru copii. Săptăminal, vor avea loc aici patru spectacole. Cinematograful și-a început activitatea cu filmele „Lecția de geografie“ și „Anii de școală“.

● În comuna Valea Lungă Cricov, regiunea Ploiești a pătruns lumina electrică. Cetățenii, împreună cu deputații sfatului popular, au lucrat cu spor, astfel că în câteva luni, electrificarea a fost terminată în întreaga comună. După electrificare, comuna a fost de asemenea radioficată. Cetățenii lucrează în momentul de față la construcția unui cămin cultural, care este executat în proporție de 80 la sută.

● Minerii din exploatarea carbonifere din Banat au extras peste prevederile planului de la începutul anului și până acum mai mult de 680 tone de cărbune cocsificabil, de bună calitate.

● La Iași au fost recent date în folosință cinci blocuri de locuințe cu 100 apartamente pe Bulevardul Tudor Vladimirescu. În același timp s-au mutat primii locatari și în cvartalul de blocuri din Calea 23 August, unde se construiesc circa 500 apartamente.

La secția de stomatologie a dispensarului medical de pe lângă G.A.C. „Horia, Cloșca și Crișan“ din comuna Nazna, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

Sunt mai mulți ani de când muncesc ca secretar al statului popular raional Făurei și ar fi trebuit să mă obișnuiesc de acum cu înfățișarea nouă a acestor locuri bine cunoscute. Raionul nostru s-a dezvoltat însă atât de mult, realizările se succed cu atita repeziune, încât avem motive de uimire aproape în fiecare zi. In special se îmbogățește în ritm vertiginos zestrea materială menită să împlinescă nevoile social-culturale ale oamenilor muncii din raionul nostru.

Schimbările mari ale raionului s-au accentuat mai ales atunci cind de pe străvechea cimpie a Bărăganului au dispărut haturile. Incă în anul 1958 noi am raportat partidului că în părțile noastre s-a terminat colectivizarea completă a agriculturii. Imaginea cimpului sfirtecat în petice, a țaranului muncind trudnic și fără spor pe ogorașe cît palma a dispărut, cedind locul tabloului grandios al muncii unite, efectuată cu mijloace moderne. Pe cîmpiile noastre colectiviste tractorul, mașina agricolă, aparțin peisajului. În raza raionului nostru funcționează nu mai puțin de șase S.M.T., cu aproape 500 tractoare convenționale și cu peste 2.000 alte mașini și unelte agricole moderne.

Uniți muncesc locuitorii raionului nostru și atunci cind e vorba de vreo infăptuire gospodărească. Incă mai de mult, revărsările riului Buzău pricinuiau daune mari locuitorilor. În 1959 s-au pornit lucrările menite să stăvilească acest riu buclucaș. Prin muncă voluntară colectivității au ridicat un dig care se întinde pe o porțiune de 13 km., pe ambele maluri. Lucrările erau anevoioase. Pămîntul mocîrlos, adesea nu putea ține piept Buzăului, care se revărsa în timpul lucrărilor. Mii de oameni din toate satele raionului nostru au venit pe șantier, zi de zi. O mare bucurie îi însușieța pe colectivității porniți să biruiască natura. Tabloul acesta al șantierului cu mii de oameni, avînd printre ei deputați ca Anton Cuconu din comuna Mircea Vodă, comunistul Ion Gărganu din Jirîu sau Constantin Blană din Balta Albă și mulți alții arată de ce eroism sînt capabili oamenii atunci cind muncesc pentru înflorirea agriculturii socialiste. Datorită înălțării digului, 3.000 ha. pămînt înainte nefolosite vor rodi acum îmbelșugat, iar apele Buzăului nu mai primejdiesc recoltele, ci sînt folosite pentru irigarea culturilor.

Insuflăirea obștească în treburile obștești a oamenilor muncii din raionul nostru am putut-o constata și cu alte prilejuri. Nu de mult și-a deschis porțile policlinica raională. Noi credeam, după socotelile făcute de specialiști, că această policlinică modernă cu staționar ne va costa cel puțin 1.100.000 lei. Socotelile noastre însă nu s-au potrivit la fața locului. Locuitorii raionului au ținut să participe la construirea policlinicii lor

CU SPRIJINUL

MAȘINILOR

și așa se face că ea a costat numai 600.000 lei. Și la această lucrare sute și sute de cetățeni în frunte cu deputați ca Grigore Ungureanu din Amara, Constantin Darie din Făurei și alții, au prestat mii de ore de muncă voluntară. Oamenii muncii a căror sănătate era în trecut la discreția babelor doftoroaie (erau doar 4 medici de circumscripție pe raza actualului raion Făurei), știu să prețuiască așa cum se cuvine înfăptuirile în domeniul ocrotirii sănătății lor. Ei au la dispoziție 14 circumscripții sanitare încadrate cu 35 medici, 20 case de naștere, 80 cadre sanitare cu studii medii, 14 moașe și spitalul de la Ianca complet modernizat, cu o capacitate de 70 paturi.

Schimbări profunde s-au petrecut nu numai în înfățișarea raionului, ci și în conștiința oamenilor. Eliberați de spectrul mizeriei cronice, trăind o viață îmbelșugată, cu adevărat omenească, colectivității se îndreaptă cu sete spre cultură și știință. În 10 ani, între 1950-1960 s-au construit, cu sprijinul cetățenilor, 10 școli noi și peste 30 săli de clasă. Numai în anul 1960 s-au construit două școli noi și nouă săli de clasă — cu trei mai mult decît a fost prevăzut. Există acum în raionul nostru peste 70 de școli, de diferite grade, încadrate cu circa 500 cadre didactice.

Se poate spune că în raionul nostru există o adevărată mișcare populară pentru construirea de noi cămine culturale. In anii 1959-60 s-au ținut lanț serbările de inaugurare a căminelor culturale, construite prin autoimpunere și muncă voluntară. 16 cămine culturale, frumoase ca niște palate, au fost construite în acești ani. În 11 din ele au fost instalate cinematografe. Și trebuie să spunem că în trecut, prin părțile noastre nu exista nici un cinematograful. Acum, în tot raionul Făurei funcționează nu mai puțin de 72 de cămine culturale, față de 4 cîte existau prin 1930 pe teritoriul actualului raion Făurei.

În anii care vin avem încă multe de făcut. Vrem să ne vedem raionul tot mai înflorit, oamenii tot mai fericiți. Avem planuri mari, dar realizabile. Vrem să terminăm construirea casei raionale de cultură

Gînd de colectivist

Sînt mîndru că votez cu viața nouă
Ce ochii larg spre soare mi-a

Să văd încă din '49
Cum prinde zbor al colectivei vis.

Din zări în zări ne crește mîndru
satul,

Ni-s pruncii-n dalbe case fericiți
Și tot mai dulce-n vatră-i aluatul
Al piinii ce-o culegem înfrățiți.

Ogor imens răsună de tractoare
Cînd iar pornim asaltu-n primăveri
Și cîți flăcăi prin lanurile-n floare
De pe acum gîndesc ca ingineri!

E o minune vara pe-nserate
Să vezi cum curg mașinile cu grîu,
Sau să ascuți sub bolțile-nstelate
Cum duduie centrala de pe rîu!

Deci, cum să nu votez cu viața
nouă

Cînd ea-i temei și fericirea mea
Eu voi vota cu minile-amindouă

Cum țara toată — mîndră va vota!

MIHAIL COSMA

din Făurei. Avem pînă acum procurate 150.000 cărămizi, balast, nisip și alte materiale. Extinderea rețelei de înaltă tensiune este de asemenea în atenția noastră. Plănuim ca în anul în curs aceste lucrări să se efectueze pe o porțiune de circa 20 km. Vrem, de asemenea să construim încă trei școli de 7 ani și 18 noi săli de clasă, 9 cămine culturale și alte construcții social-culturale.

Mai zilele trecute am citit monografia unei comune din raionul Făurei, Surdila Greci, întocmită de un învățător prin anul 1936. Alături de înfățișarea cumplitelor nevoi în care se zbăteau oamenii, a mizeriei care secera viața copiilor, autorul adăuga: „Astăzi conducerea comunei se schimbă foarte des și niciunul nu pleacă de la postul său cu laude, ci cu învinuiri aduse de succesorul și chiar de cetățeni...“

Ce laude puteau să aducă cetățenii primarului sau notarului, unelte ale claselor exploatare, a căror singură strădînire era să se îmbogățească cît mai repede, să servească cît mai bine interesele moșierilor și ale chibăburilor? De nici un fel! Și nu numai la Surdila Greci plecau primarii cu hulă, ci aceeași situație era în toate comunele, în toate satele. Astăzi, deputații sînt cu adevărat ai noștri, ai întregului popor. Sub conducerea Partidului nostru drag, masele de oameni ai muncii din raionul nostru complet colectivizat își vor intensifica efortul pentru traducerea în viață a sarcinilor ce le revin, pentru continuarea înflorire a plaiurilor noastre.

ION CARAMAN

Secretar al comitetului executiv al statului popular raional Făurei

Moment vesel muzical la casa pionierilor din Făurei, regiunea Galați.

ALEGERI DE ALTĂDATĂ

Discursul lor

de ALEXANDRU ANDY și MIRCEA CRIȘAN

Pe o ladă întoarsă stătea cocoșat, candidatul țărănist care ținea un discurs. Pe o altă ladă, ceva mai încolo, candidatul liberal ținea, de asemenea, un discurs.

Conu Iorgu, țărănistul, striga cam așa:

— Frațiloor, să mă votați pe mine! Că eu am o singură dorință: să vă văd muncind cu spor și să câștigați parale cât mai din gros. Oamenii buni eu numai la voi mă gândesc. Eu mă mulțumesc doar cu o coajă de piine. Că vă iubesc. Și dacă aș putea, v-aș însemna pe toți cu mâna mea în carnetel, să vă dau fiecăruia ce-i trebuie; unul are nevastă bolnavă: să-i dau medicamente. Altul nu are casă: voi îngriji chiar eu să doarmă pe un pat bun. Dacă mă votați pe mine, v-ați asigurat Fraților, înainte să termin as vrea să vă string pe toți la piept. Așa că strigați cu toții: „Jos punghașii de liberali!”

De pe cealaltă ladă, conu Alecu, liberalul, striga alte minciuni:

— Ascultați frațiloor. Ascultați de ce e bine să mă votați pe mine.

Alesteți-mă pe mine și n-o să vă mai moară vitele ca pînă acum. O să vă moară mai puțin. Iar pentru impozite o să vă iau nimica toată. Dacă mă votați pe mine o să trăiți bine. O să mîncați numai pui fripiți. O să vă fac pod peste gîrlă, și nu un pod de scinduri, ci un pod solid și rezistent ca fierul. Și o să vă ajut la stîrpiatul animalelor dăunătoare. Unde vedem un dihor, să-i dăm otravă. După ciorii să aruncăm cu pietre. Iar omizilor, de asemenea, să te pregătim. Și acum închei, căci am vorbit prea mult și m-a apucat durerea de gît. Așa că: „Huooo opoziția! Jos țărăniștii!”

Fiecare în parte spunea numai minciuni. Dar dacă cineva i-ar fi ascultat pe amîndoi deodată, mai, mai că ar fi auzit

adevărul... Ar fi auzit cam așa:

— Frațiloor! Eu am o singură dorință, să vă văd muncind...

— ...ca vitele, ca vitele voastre să aibă grajduri bune, alegeți-mă pe mine. Și n-o să mai moară vitele ca pînă acum. O să moară mai...

— ...cu spor. Să vă văd muncind cu spor și să câștigați parale cât mai...

— ...puține. O să moară mai puțin. Iar pentru impozit o să vă iau...

— ...din gros. Să câștigați din gros, că știți cu toții ce am eu în cap...

— ...nimica toată. Dacă mă votați pe mine o să trăiți bine. O să mîncați numai...

— ...paie și trifoi și tot ce vă trebuie pentru vite veți avea din belșug. Că eu numai la voi mă gândesc. Eu mă mulțumesc doar cu...

— ...pui fripiți. O să vă fac pod peste gîrlă. Și nu un pod de scinduri ci un pod solid și rezistent ca...

— ...o coajă de piine. Că eu vă iubesc. Și dacă aș putea, v-aș însemna pe toți cu...

— ...fierul. Și să vă ajut la stîrpiatul animalelor dăunătoare. Unde vedem un dihor, să-i dăm...

— ...o casă... Iar cine nu are casă... Voi îngriji chiar eu să doarmă pe...

— ...pietre. Iar omizilor, de asemenea, să te pregătim...

— ...un pat bun. Dacă mă votați pe mine v-ați asigurat...

— ...pieirea. Și acum închei, căci am vorbit prea mult și m-a apucat durerea...

— ...Fraților, înainte să termin, as vrea să vă string pe toți...

— ...de gît...

— ...la piept. Așa că strigați cu toții...

— ...Huooo opoziția!

— Jos punghașii de liberali!

— Jos escrocii de țărăniști!

Cînd îi auzai vorbind așa, îți dădeai seama că „gura păcătoșilor, adevăr grăia”.

Unde-i urna?

Foică, bită dragă
Cînd eram eu, Nae „Ghiogă”
Vechi agent electoral
La Virtoapele din Deal,
O țineam într-o beție
Și trăiam pe veresie

Om de-al domnului prefect
Urna măsluiam corect.
Dar cît fui de „iscusit”
Altul mai hoț s-a găsit
Unul Fane Anghinare
Liberal și șmecher mare
(Fiindcă eu la acea dată
Eram țărănist, cu plată).
Și-uite cum s-a întimplat
Ițele de mi-a-ncurcat...

Don' prefect și ai de sus
Mă chemară și mi-au spus
Ca așa, spre asfințit
(Cînd votarea-i pe sfîrșit)
Să aprind în curte-o claie
Să se vadă pâlălaie.
Iar localul de votat
Cînd o fi evacuat,

Eu să schimb atunci pe dată
Urna cea adevărată
Cu-alta asemănătoare,
Dar în care
Să se afle

(Cum ați priceput perfect)
Voturi pentru don' prefect...

După ce am izbutit
Urna de-am înlocuit
Și am șters-o frumuseț,
Veni Fane, un mișel,
Și schimbă, rețineți bine,
Urna adusă de mine
Cu o urnă liberală
De-am zăcut trei ani în boală.

V. CRISTEA

„ALEGATORII”

de N. STROE artist emerit

Conu Grigore: Cotonoață, cum stăm cu alegerile? Cine e cu noi? Ce-i cu aia de la fabrică?

Cotonoață: Nu prea ar fi cu noi, dar am aranjat cu conu Manolache, patronul fabricii, să-i fie la lucru în ziua alegerilor.

Conu Grigore: Foarte bine și... funcționarii? Mă rog ceilalți cetățeni?

Cotonoață: O scaldă...
Conu Grigore: Păi dacă unui o scaldă, alții o scaldă, noi ne ducem la bae, cîdem în alegeri. Nu ești în stare să faci nimic.

Cotonoață: Coane Grigore!
Conu Grigore: Nimic! Leși afără! Nu ești în stare să faci nimic.

...Și Cotonoață a plecat supărat, a oftat, s-a infundat într-o circumsă, a bătut citeva țuici și deodată i-a venit ideea salvatoare. S-a ridicat de la masă și drept la cimitir s-a dus. A luat o listă de 500 de morți, adică 500 de alegători și fuga la conu Grigore unde a continuat discuția...

Cotonoață: Coane Grigore, s-a făcut. Avem 500 de alegători siguri.

Conu Grigore: Oameni de-ai noștri trup și suflet?

Cotonoață: Mai mult suflet.

Conu Grigore: Și votează cu noi?

Cotonoață: Cu ochii închiși.

Conu Grigore: Dar le-ai spus programul nostru?

Cotonoață: Da!

Conu Grigore: Și ce-au zis?

Cotonoață: Nici-o vorbă.

Conu Grigore: Va să zică n-au protestat?

Cotonoață: Mormint.

Conu Grigore: Dar după alegeri unii o să aibă pretenții... o numire... o subvenție. Ce ne facem?

Cotonoață: Nu cer un pahar cu apă.

Conu Grigore: Măi băiete, dar or să vie la vot?

Cotonoață: De venit nu vin, dar votul ni-l dau.

Conu Grigore: Dacă nu vin, să ne ducem noi la ei.

Cotonoață: Vai de mine!

Conu Grigore: Și unde i-ai găsit?

Cotonoață: La cimitir.

Conu Grigore: Cum?

Cotonoață: Păi nu v-am spus că votează cu ochii închiși... că nu cer nici un pahar cu apă... 500 de voturi.

Conu Grigore: Cum se poate așa ceva? E revoltător! Strigător la cer!!

Cotonoață: De ce coane Grigore?

Conu Grigore: O mie de voturi, nu cinci sute.

Cotonoață: Mi-era să nu exagerăm.

Conu Grigore: Păi dacă alegătorii în viață nu-și văd de treabă... să tratăm cu morții.

Cotonoață: Trăiască conu Grigore alesul cetățenilor, care îl simt pe conu Grigore alături de ei.

Farsa alegerilor de pe vremea stăpînirii exploataților

III

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, sub presiunea maselor populare, partidele de guvernămînt din România au fost silit să acorde votul universal.

În aceste condiții nu mai era vorba de citeva sute sau mii de votanți; nu mai vota un chibabur pentru 50 de țărani. Votanții erau cu miile, cu zecile de mii și toți la un singur colegiu (vot egal).

Adaptîndu-se la noile împrejurări, „specialiștii” în materie de alegeri au născocit metode noi prin care să împiedice exprimarea voinței reale a maselor, și să falsifice rezultatele votării. Una dintre aceste metode era: buletinele de vot se ștampilau din timp acasă la prefect sau primar. Acolo se găsea și o urnă la fel cu aceea din sala de vot, ca o soră gemă cu la poartă și la față... Numai la conținut, nu. Toate miile

de voturi ce se indesau în această urnă erau pentru candidatul guvernamental. Urna astfel garnisită era adusă în noaptea din ajunul alegerilor și pîșită într-o cameră alăturată celei în care urma să aibă loc votarea. Cetățenii primeau buletinul, îl ștampilau, îl introduceau în urna incuiată și pîșită, mă rog... votau. După plecarea alegătorilor, urna pregătită din vreme era pusă în locul celei adevărate.

Uneori era suficient ca, pe lângă sutele de mii de lei cheluite de la fondurile secrete destinate poliției și ordinii publice, să se asigure reușita alegerii candidatului guvernamental prin împiedicarea participării la vot a țărănimii din anumite sate și comune. Era vorba de acele sate în care fă-

rîtimea, fie că era sătulă de promisiunile făcute de aceeași candidați în alte alegeri și rămase numai promisiuni, fie că erau de partea candidatului opoziției care avea pe acolo mai mulți fini... Acești oameni trebuiau neapărat împiedicați să ajungă la locul votării. Într-adevăr, dimineața, cînd oamenii dădeau să iasă din sat, erau oprite de cordoane de jandarmi (porecliți din binecunoscute motive „găinari”) care îi mînau cu patul armei înapoi, acasă. Oamenii aflau că satul lor este bîntuit de vreo molimă, vreau tifos sau scarlatină, inventate anume de medicul de județ pe care nici nu-l văzuseră vreodată la față.

În preajma alegerilor se făceau descinderi la cluburile muncitorilor, se operau arestări, bătăi, se confiscau cărțile de alegător — cărți care slujeau „de umplură” ca să asigure reușita listei guvernamentale. Sistemul ridicării cu forță a cărților de alegător era practicat cu adevărată furie mai ales în comunele suburbane. Jandarmii dădeau buzna noaptea în case și le luau cu forța. Oamenii încă erau mulțumiți dacă nu-i ridicau și pe ei. Pentru că în acele zile și nopți ce precedau data alegerilor, „suspectii” erau crunt bătuți.

Pe atunci Partidul Comunist din România era în adîncă ilegalitate, iar Blocul Muncitoresc și Țărănesc, deși avea semn înregistrat, era pus în imposibilitate să depună candidatură și să susțină campania electorală...

Am arătat doar citeva aspecte ale mirșavei țîlhării pe care o reprezentau alegerile în timpul stăpînirii regimului burghez-moșieresc.

Asasinarea lui Lumumba — o crimă incompatibilă cu Carta O. N. U.

Guvernul sovietic cere:

- Aplicarea de sancțiuni agresorilor belgieni
- Trupele O.N.U. din Congo să aresteze imediat pe agenții colonialiști Chombe și Mobutu și să-i dețină în închisoare
- Hammarskjöld să fie înlăturat din postul de secretar general al O. N. U.

Guvernul sovietic este gata să acorde ajutor guvernului legal congolez condus de Antoine Gizenga

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 februarie, guvernul Uniunii Sovietice a dat publicității o declarație în legătură cu asasinarea lui Patrice Lumumba, în care cere ca O.N.U. să condamne cu hotărâre acțiunile Belgiei care au dus la asasinarea lui Patrice Lumumba, Joseph Okito și Maurice Mpolo. Guvernul sovietic califică asasinarea lui Patrice Lumumba și a tovarășilor săi de luptă drept o crimă incompatibilă cu Carta O. N. U.

Intrucât acțiunile Belgiei, care au dus la asasinarea lui Lumumba și a tovarășilor săi de luptă, constituie o încălcare flagrantă a Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale adoptată la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., Organizația Națiunilor Unite este datorată, în conformitate cu Carta, să aplice agresorului sancțiunile coresponsabile.

În declarația guvernului sovietic se cere ca trupele care se află în Congo în urma hotărârii Consiliului de Securitate să aresteze imediat pe agenții colonialiștilor Chombe și Mobutu și să-i dețină în închisoare.

Toate unitățile armate și jandarmeria lui Chombe și Mobutu trebuie să fie dezarmate imediat.

Trebule de asemenea dezarmate imediat și îndepărtate din Congo toate trupele belgiene și întregul personal belgian din această țară.

În declarația guvernului sovietic se cere ca în decurs de o lună să înceteze așa-numita „operație a O.N.U.” în Congo și să fie retrase de acolo toate trupele străine, pentru a se acorda poporului congolez posibilitatea de a-și rezolva singur treburile interne.

Daș Hammarskjöld trebuie să fie înlăturat din postul de secretar general al O.N.U. deoarece a fost complice și organizator al răfuiei cu oamenii de stat din Republica Congo și a întinat numele O.N.U., se spune în declarația guvernului sovietic.

Guvernul U.R.S.S., a declarat că în ceea ce-l privește nu va mai întreține nici un fel de relații cu Hammarskjöld și nu-l va mai recunoaște ca demnitar al O.N.U.

Amintind apelul adresat tuturor țărilor de guvernul legal al Congoului, condus de Antoine Gizenga, care cere ajutor pentru salvarea Republicii Congo, guvernul sovietic subliniază în declarație că consideră acordarea unui astfel de ajutor ca o datorie sfântă a tuturor statelor iubitoare de libertate.

Guvernul sovietic declară că, în ceea ce-l privește, este gata să împună cu celelalte state prietene cu Republica Congo, să acorde tot ajutorul și sprijinul poporului congolez și guvernului său legal.

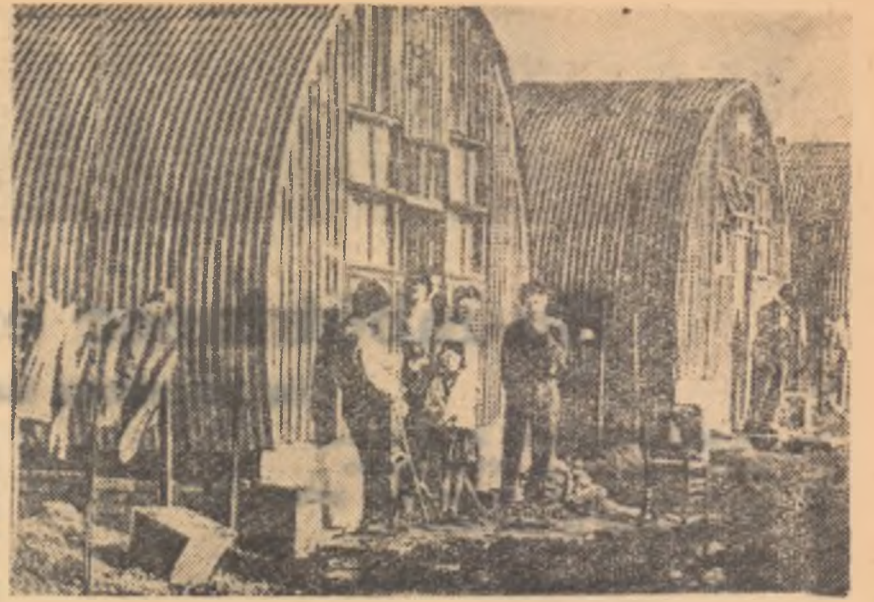

Asasinii să fie trași la răspundere

Luind cuvîntul în parlamentul indian, președintele Indiei RAJENDRA PRASAD, a condamnat acțiunile desfășurate de Belgia în Congo „în polida rezoluțiilor Națiunilor Unite”. Președintele Indiei a cerut retragerea belgienilor din Congo, eliberarea tuturor deținuților politici, precum și reluarea lucrărilor parlamentului congolez.

PRIMUL MINISTRU NEHRU a declarat la rîndul său că trebuie luate măsuri severe și hotărîte pentru pedepsirea celor vinovați de asasinarea lui Lumumba.

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE AL INDONEZIEI, Subandrio, a declarat că guvernul indonezian este indignat de asasinarea lui Lumumba. „UCIDEREA LUI LUMUMBA, a spus el, VA DA SEMNALUL UNEI LUPTE VIOLENTE ÎMPOTRIVA COLONIALISMULUI.”

Barăci în care locuiesc mineri din Borinage (Belgia) împreună cu familiile lor.

NOTĂ POLITICĂ

„Democratismul” alegerilor din Belgia

Puternica grevă a clasei muncitoare belgiene — desfășurată între 20 decembrie 1960 — 23 ianuarie 1961 împotriva „legii unice” pe care muncitorii au denumit-o pe bună dreptate „legea mizeriei” — a înfricoșat nu numai marea burghezie belgiană, a dezorientat nu numai pe oportuniștii socialiști, dar ea a zguduit din temelii și pozițiile guvernului. Demisia cabinetului Eyskens este scotită, în cercuri tot mai largi, de neînțeles. Se conturează clar și perspectiva dizolvării înainte de termen a parlamentului și fixării unor noi alegeri.

Prin urmare, nu peste mult, cetățenii belgieni vor fi chemați din nou în fața urnelor. Ei vor vota și poate că un alt partid va veni la putere. Aceasta are însă prea puțină importanță. Un pumn de exploatare se va schimba cu un

alt pumn de exploatare. Într-o țară capitalistă cum este și Belgia, clasa muncitoare nu-și poate trimite în parlament, decît cu foarte mare greutate, pe adevărații ei reprezentanți. Cît privește guvernul, nici nu poate fi vorba ca un comunist să facă parte din cutare sau cutare cabinet. Virfurile marii burghezii și întreaga reacțiune au toată grija să împiedice cu strănicie acest lucru.

Aceleași cercuri reacționare au grijă ca și în parlament să poată pătrunde cit mai puțini comuniști. Legea electorală actuală este astfel ticluită încît partidului liberal îi sînt necesare 23.000 de voturi pentru un loc de deputat. Pentru alegerea unui deputat socialist sau socialist-catolic sînt suficiente 21.000 de voturi. În același timp partidul comunist are nevoie de 52.000 de voturi ca să obțină un

loc în parlament. Iată cît contează, în așa-zisa democrație burgheză, vorbăria despre egalitatea în drepturi a cetățenilor. Dar nu numai în aceasta constă antidemocratismul sistemului electoral din Belgia. Aici bunăoară din cei 175 de senatori, se aleg prin vot direct numai 106, restul fiind aleși de către consiliile provinciale sau sînt cooptați de către senatorii nou aleși.

S-ar mai putea spune multe și despre felul cum se desfășoară campania electorală în Belgia, despre promisiunile făcute alegătorilor în timpul campaniei electorale și care după alegeri nu se realizează niciodată. Este însă clar că și în Belgia, ca și în celelalte țări capitaliste, alegerile sînt unul din mijloacele cu ajutorul cărora burghezia își menține dominația ei de clasă.

S. L.

Viața grea a țăranilor din țările capitaliste

Familia acestui țăran vestgerman are tot temeiul să fie abătută. Pămîntul puțin pe care l-a avut i-a fost expropriat pentru scopuri militare.

Trimbișii propagandei burgheze, care mai ridică încă osanale putredei orînduirii capitaliste, nu se sfiesc de loc să vorbească despre traiul „fericit” pe care îl duc, chipurile, țăranii din țările capitaliste. Despre nedreptele rînduiri burgheze, care permit însă ca un pumn de exploatare să sugă viața a milioane și milioane de oameni ai muncii, scribii burgheziei nu suflă nici un cuvînt.

Faptele sînt însă lucruri încăpăținate și ele nu pot fi dezmințite. Or, aceste fapte ne arată adevărata stare de lucruri existentă în lumea capitalistă

și în ceea ce privește soarta țăranimii.

Dăm numai cîteva exemple.

Pentru scopuri militare

În Germania occidentală pămîntul cultivabil este puțin. Din această cauză țăranii au, de obicei, loturi mici. Oficialitățile răpesc însă multor țăranii suprafețe destul de mari chiar din aceste loturi. Astfel, anual sînt expropriate zeci și zeci de mii de hectare de terenuri, care sînt folosite apoi pentru amenajarea de poligoane sau cîmpuri de exerciții pentru forțele armate ori pentru construirea de aerodromuri

sau întreprinderi cu caracter militar.

Țăranii vestgermani sînt îngrijorați și neliniștiți de soarta lor. Vorbînd despre acest lucru, publicația vestgermană „Landwirtschaftliche Zeitschrift der Nord-Rheinprovinz” arată recent că această neliniște este provocată, în primul rînd de politica guvernului, orientată împotriva intereselor țăranilor și necesităților agriculturii, cît și de faptul că prețurile scad mereu la produsele țărănești.

Realități americane

Un mare număr de fermieri americani se găsesc într-o situație economică foarte grea. Cauza? Recoltele mici? Dimpotrivă... Recoltele au fost bune în ultimii ani. Dar într-o țară în care domnește capitalul, o recoltă bună, care nu găsește piață de desfacere, este o adevărată năpastă. Or, tocmai aceasta este situația în S.U.A., situație ce rezultă și din raportul prezentat președintelui Kennedy de grupul său de consilieri pentru problemele agriculturii. Următorii cinci ani nu prevestesc nici ei nimic bun pentru fermieri.

Deosebit de greu o duc în S.U.A. muncitorii agricoli. Iată ce relatează, de pildă, săptămînalul „The Worker” în legătură cu vizita făcută de un corresponsent al său la un grup de muncitori agricoli din localitatea Grand Junction din statul Colorado (S.U.A.): „Muncitorii agricoli locuiesc în căcioabe care constau de obicei dintr-o singură încăpere de scînduri”.

DIN LUMEA CAPITALULUI

LUPUL FASCIST - Vezi bine că mi-am schimbat părul...

CIND SE DUC NOAPTEA, LA CULCARE...

(Desen de V. Vasiliu)

Nu-mbătrînesc eroii și nu mor...

In amintirea lui Vasile Roaită

Nu-mbătrînesc eroii și nu mor.
Tu trebuia să ai acum, Vasile
Ca tatăl meu, de seama mea fecior.
Tu ai rămas în vecl erou —
Copile

Nu-mbătrînesc eroii și nu mor.

Chemarea ta — sirena — sună încă
Și sunetu-i profund, răscolitor,
Mă-ndeamna azi la viață și la muncă
Și parcă-mi spune-n zorii blindei zile:
Tu ai rămas în vecl erou —

Copile

Nu-mbătrînesc eroii și nu mor.

Văd mina ta și ochii tăi în ramă
Și le găsesc asemănare lor
În toți flăcăii ce îți sînt de-o seamă...
Zadarnic cad din calendare file
Tu ai rămas în vecl erou —

Copile

Nu-mbătrînesc eroii și nu mor.

Te văd cu zorii-n orișice fecior
Ce haturile sfarmă în șenile,
Te văd în vial flăcări de sudor,
În inimi ne sălășluitești

Copile

Nu-mbătrînesc eroii și nu mor...

NICOLAE BULGARU

16 FEBRUARIE 1933

Clasa muncitoare, oamenii muncii sărbătoresc la 16 Februarie a 28-a aniversare a eroicelor lupte ale cefeștiștilor și petroliștilor, lupte care au înscris o pagină glorioasă în istoria mișcării muncitorești și a poporului nostru. Organizate și conduse de Partidul Comunist din România, marile lupte ale cefeștiștilor și petroliștilor din Februarie 1933 au reprezentat o manifestare a voinței dirze a clasei muncitoare de a stăvili ofensiva claselor exploataatoare, care căutau să iasă din criza economică aruncînd întreaga povară pe spinarea maselor muncitoare. În același timp, evenimentele din Februarie 1933 au constituit prima mare acțiune a proletariatului pe plan internațional împotriva fascismului instaurat cu puțin timp înainte în Germania, și au stîrnit un puternic ecou în întreaga lume.

Urmărind menținerea profiturilor, în ciuda reducerii producției capitaliste, clasele exploataatoare, prin guvernul lor reacționare, au luat măsuri care au dus la înrăutățirea condițiilor de viață ale muncitorilor. Ziua de muncă a fost prelungită la 10-14 ore. S-a sporit intensitatea muncii și s-au micșorat salariile, iar muncitorii vîrstnici au fost înlocuiți cu femei și tineret, cărora li se plătea un salariu cu mult mai mic. Indicele general al salariilor nominale calculate de statisticienii burghezi, a scăzut de la 100 în 1929, la 60,3 în 1933. Salariile reale au scăzut însă și mai mult. La atelierele C.F.R. Grivița, salariile la munca în acord au fost reduse și s-a introdus un sistem de amenzi potrivit căruia, pentru o zi-absență de la lucru se reținea muncitorilor leașa pe trei zile.

În urma cruntei exploatare și a vieții de mizerie a muncitorilor ajunși la capătul răbdării, lupta revoluționară condusă de Partidul Comunist din România s-a ridicat în acea perioadă la un nivel superior. În toată țara, muncitorii țineau intruniri de protest și aveau loc manifestații ale șomerilor. Partidele istorice se vedeau tot mai izolate. La sate au avut loc puternice frămîntări, ciocniri cu jandarmii, alungarea percepătorilor, ocuparea pămînturilor de pășune, refuzul de a plăti datoriile către cămătari. Creșterea luptelor revoluționare ale maselor muncitoare au pus în fața Partidului Comunist din România sarcina organizării și cuprinderii acestui avînt revoluționar al muncitorilor, țărănilor, al minorităților naționale asuprite, într-un tot unitar.

Aplicînd în viață hotărîrile Congresului al V-lea, partidul a obținut importante succese în organizarea maselor. Conduse cu pricepere, acestea au dat luptelor desfășurate un caracter din ce în ce mai ascuțit, de mari ciocniri revoluționare. La 20 martie 1932, a avut loc la București conferința pe țară a muncitorilor cefeștiști, conferință care a constituit un moment hotărîtor în pregătirea luptelor ce au urmat. La conferință, a fost ales Comitetul Central de acțiune al muncitorilor cefeștiști, al cărui secretar era tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

La 28 ianuarie, 4.000 de muncitori de la Atelierele Grivița au făcut grevă demonstrativă în fața direcției pe care au silit-o să-și retragă dispoziția cu privire la suspendarea conturilor. La chemarea comitetului de acțiune, a început, la 2 februarie, o nouă grevă a muncito-

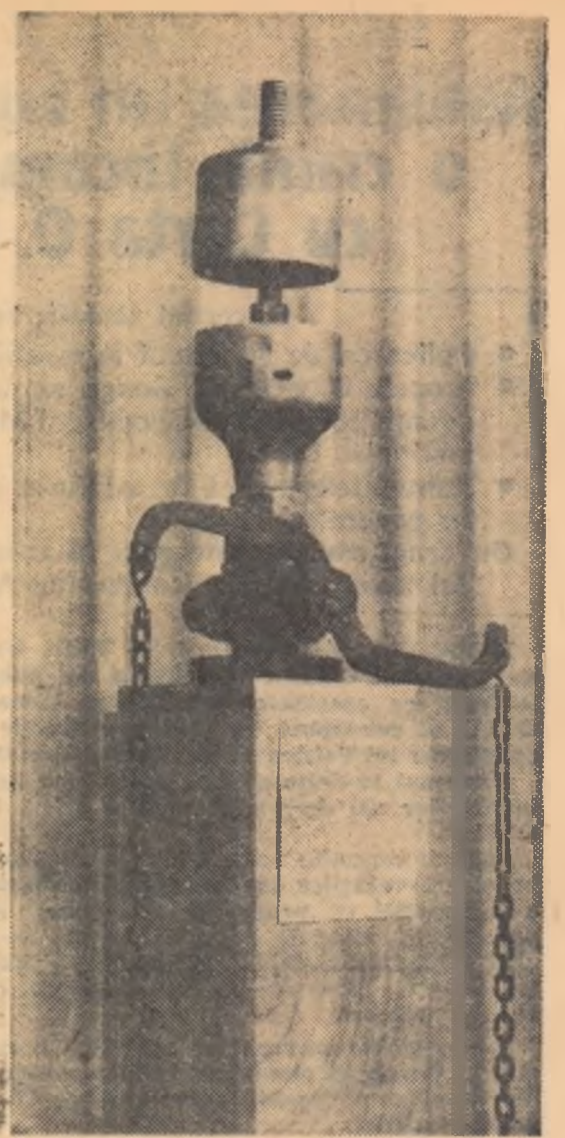
rilor cefeștiști. Peste 7.000 de muncitori au ocupat curtea și au pus stăpînire pe ateliere. Încercînd să intimideze pe muncitorii, guvernul Vaida a trimis trupe care au impresurat atelierele.

Pentru a cîștiga răgaz și a trece apoi la represiuni, guvernul burghez-moșieresc a promis satisfacerea tuturor revendicărilor muncitorilor și astfel greva din 2 februarie de la Atelierele Grivița s-a terminat cu satisfacerea revendicărilor muncitorilor cefeștiști.

La cîteva zile după grevele victorioase ale muncitorilor cefeștiști și petroliști, guvernul a trecut la represiuni. A fost introdusă starea de asediu. Organizațiile muncitorești au fost dizolvate. Conducătorii grevelor au fost arestați. Ziarele muncitorești au fost interzise. Aceste măsuri au făcut ca muncitorii să se ridice și mai hotărît la luptă. Cefeștiștii de la Grivița au reînceput greva la 15

februarie. La această grevă au luat parte peste 7.000 de muncitori. În jurul atelierelor s-au adunat peste 10.000 de muncitori de la celelalte întreprinderi din Capitală. Greviștii au cerut eliberarea imediată a arestaților, respectarea tuturor revendicărilor cîștigate, ridicarea stării de asediu și recunoașterea comitetelor de fabrică. În același timp, au declarat grevă cefeștiștii din Cluj, Iași, Pașcani și Constanța. S-a pornit o largă mișcare de solidaritate. Au luat amploare luptele muncitorilor petroliști din Valea Prahovei. Birourile trusturilor petrolifere anglo-americane au fost devastate, administrațiilor le-au fost impuse satisfacerea revendicărilor muncitorilor și eliberarea conducătorilor arestați.

Speriat de amploarea și avîntul luptelor desfășurate de cefeștiști și petroliști, guvernul burghez-moșieresc a trecut la represiuni sălbatice. Împotriva muncitorilor au fost tri-

Sirena lui Vasile Roaită expusă la Muzeul de Istorie al Partidului „V. L. Lenin și I. V. Stalin”.

mise trupe de jandarmi. În dimineața zilei de 16 Februarie, din ordinul guvernului Vaida a fost dezlănțuit atacul împotriva cefeștiștilor de la Grivița. Numeroși muncitori au fost uciși și răniți, iar peste 2.000 de greviști au fost arestați. Totuși, amploarea uriașă și caracterul combativ al acestor lupte, ca și puternica mișcare de solidaritate cu greviștii au provocat o asemenea derută în cercurile guvernamentale, încît guvernul condus de călăul Vaida a fost nevoit să demisioneze. Politica de fascizare a țării a primit astfel o lovitură puternică. Curbele de sacrificiu au fost oprite.

După înăbușirea în sînge a luptelor de la Grivița, guvernul de atunci a inscenat un proces împotriva conducătorilor muncitorimii cefeștiste, — proces care a început la 17 iulie 1933, după 5 luni de schingiuri și provocări politice și care au determinat o largă mișcare de solidaritate a maselor muncitoare din țară. Procesul s-a transformat, prin cuvîntul acuzațiilor, într-un puternic act de acuzare îndreptat împotriva regimului burghez-moșieresc, împotriva fascizării țării. Cei mai înaintați fii ai clasei muncitoare și ai poporului — tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și alții — au fost condamnați la ani grei de temniță.

Cu toată reprimarea singeroasă a grevei de la Grivița, arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, cu toată teroarea dezlănțuită împotriva mișcării muncitorești, măsurile de desființare a organizațiilor sindicale și inscenarea juridică împotriva conducătorilor grevelor, luptele cefeștiștilor și petroliștilor au constituit o manifestare hotărîtă a forței clasei muncitoare împotriva fascismului, lovind în politica de fascizare a țării și de înfeudare a ei față de imperialism, pricinuind căderea guvernului călăului Vaida și avînd ca urmare totodată întărirea influenței și legăturilor partidului cu masele.

Insemnătatea evenimentelor din Februarie 1933 a depășit cadrul național, influențînd și pe oamenii muncii din alte țări în lupta lor împotriva fascismului. Clasa muncitoare internațională și-a exprimat solidaritatea cu lupta eroică a poporului român. Cauza pentru care s-au jertfit eroii luptelor din Februarie 1933 a triumfat.

Aniversarea eroicelor lupte ale cefeștiștilor din Februarie 1933 are loc în condițiile muncii entuziaste pe care oamenii muncii din țara noastră o desfășoară pentru traducerea în viață a istoricelor documente ale celui de al III-lea Congres al P.M.R. Clasa muncitoare, întregul popor muncitor cinstesc jertfele aduse de eroii luptelor din Februarie 1933, exprimîndu-și hotărîrea de a munci cu însuflețire pentru a obține noi succese în făurirea vieții socialiste în patria noastră.

LIVIU CONSTANTINESCU

CALEA GRIVIȚEI, CEEI

Dintre marile străzi ale Capitalei, cea mai încărcată de glorie și de amintiri este Calea Griviței. Strîns legate de istoria acestei cunoscute străzi bucureștene sînt luptele muncitorilor cefeștiști, purtate sub conducerea partidului în Februarie 1933. S-au scurs de atunci 28 de ani. Puțin față de viața nesfîrșită a poporului, dar foarte mult cînd ne gîndim la evenimentele care s-au petrecut în acest răstimp. Se poate spune că greva cefeștiștilor din 16 Februarie 1933 a fost semnalul începerii unui război pe viață și pe moarte împotriva burghez-moșierimii românești și, deși această grevă a fost înecată în sînge, ea rămîne ca o victorie hotărîtoare, prevestind într-un fel marile izbînzii din anii noștri.

Despre aceste minunate izbînzii ne vorbește și înfățișarea cea nouă a

Căii Griviței. De la Gara de Nord pînă departe spre Mogoșoaia s-au înălțat zeci de blocuri cu 9-12 etaje, schimbînd cu totul fața acestui pîrți a orașului. În momentul de față se construiesc în jurul Atelierelor 3.000 de apartamente, înșirate de-a lungul noii străzi, largă de 54 metri. Magazine moderne, școli, teatre și cinematografe, spitale, cluburi și biblioteci, vor face viața oamenilor frumoasă, liniștită și veselă. Urmașii eroilor de la Grivița vor locui în apartamente luminoase, vor ieși în balcoane și vor privi orașul cel mare în continuă înnoire.

Pe aici se înșirau cîndva bojdeucile și colibe în care se topeau de foame și de tuberculoză copiii cefeștiștilor. Pe aici, în puterea nopții, treceau din mină în mină manifestele partidului. Pe aici, undeva,

într-un beci ascuns, se tipăreau aceste manifestații care mobilizau mii și mii de proletari în lupta împotriva exploatareii, împotriva fascizării țării.

Poate că în clipa morții, eroii de la Grivița au văzut cum va arăta lumea de mîine, pentru care ei s-au jertfit. Dar nici o închipuire nu putea să ajungă la ceea ce văd azi ochii noștri, al celor care avem fericirea să clădim cu brațele și cu mintea noastră, sub conducerea înțeleaptă a partidului, patria socialistă, mindră și pururi înfloritoare. Pe o întindere de mai bine de zece kilometri un oraș nou se înalță, adevărat monument în memoria muncitorilor care și-au dat viața în Februarie 1933. Bătrîna și glorioasa Grivița se naște întruchipînd calea luminoasă spre comunism.

NICOLAE JIANU

Un nou bloc de locuințe pentru muncitorii Griviței Roșii.